

GAZETA HUNEDOAREI

ORGAN INDEPENDENT CULTURAL, SOCIAL ȘI DE INFORMAȚII

ABONAMENTUL :

pe un an . 100 Lei || pe 3 luni . 25 Lei
pe 6 luni . 50 Lei || un exemplar 2 Lei

APARE SĂPTĂMÂNAL

SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE REDACȚIE

ADMINISTRAȚIA :

Deva, Strada Regina Maria 12

Cumpăna.

Pășim în anul 1925 cel de al șaselea de după înfăptuirea visului românesc. An de an am trăit cu nădejdea că sguuirile sociale produse de marele flagel vor fi dacă nu vindecate, cel puțin ameliorate. Speranțe spulberate de realitatea crudă și apăsătoare a constatării că nu numai că n'am făcut nici un singur pas spre mai bine, ci mulți îndărăt.

În forma ei primitivă societatea a fost guvernată de dreptul forței. Cel mai tare se bucura de avantajii în dauna celui mai slab.

Pentru că aceasta era nedrept, societatea a tins la stabilirea unor norme, cărora trebuiau să se supună de o potrivă cel tare ca și cel slab, ajungându-se în secolul trecut la egalitate și fraternitate.

Bazele întocmirii primitive au societății a trebuit să sufere modificările succesive până la decretarea egalității și respectului bunurilor fiecăruia, pentru că numai sub această întocmire a fost posibil progresul pe toate tărâmurile, adică asigurarea însuși a existenței omenirii.

Până când individul nu a fost sigur că aceia ce mintea sau forța lui produce rămâne al lui, până atunci nimeni nu a produs nici pe terenul utilului nici pe cel al frumosului sau intelectului. Dacă în primele înjghebări ale societății umane, viața era posibilă și fără marile descoperiri ale intelectualilor, astăzi așa ceva nu se mai poate concepe.

Cine poate concepe astăzi existența unei lumi, fără actuala dezvoltare a industriei, a mijloacelor de comunicații și a atâtor alte asemenea posibilități, produs al minții atâtor generații de intelectuali. Dacă aceasta nu este posibil, atunci tot așa nu se poate admite că am fi ajuns unde nu aflăm astăzi, la cea ce numim civilizația noastră, dacă intelectualul nu ar fi vețuit în condiții prielnice dezvoltării activității sale, sau și mai apropiat

dacă munca pe acest teren nu ar fi avut de scop a crea mai întâi pentru dânsul o situație bună. Numai atunci când așezimintele sociale, au permis intelectualului creator, să beneficieze de produsul muncii lui, sau când societatea însuși i-a pus la dispoziție mijloace confortabile de lucru, numai atunci progresul a fost posibil.

Înainte de marele flagel, munca intelectuală a fost răsplătită mai bine decât ori care alta, pentru că legile firești au impus societății aceasta. De pe urma muncii și descoperirilor intelectualilor urma să trăiască societatea și de aceia ea trebuia să-i menajeze și să le acorde favoruri deosebite de a celorlalte clase sociale.

După flagel toate statele, exceptând haosul rusesc, au făcut tot ce s'a putut pentru a stabili vechea ordine în aranjamentul păturilor sociale, făcând să se întoneze vechea normă de privilegii pentru fiecare.

La noi însă și acum după ce în toate părțile echilibrul s'a stabilit, statul însuși adică societatea, impune prin legile și bugetele sale păturei intelectuale, noi privațiuni materiale, mai mari de cât chiar cele din anii trecuți.

Munca intelectualului nu este însă direct productivă, produsul muncii lui fiind pentru obște și dând roade materiale numai târziu, când el personal nu le poate folosi. De aceia obștea trebuie să îngrijească de existența lui.

Am spus-o ! Fără produsul muncii acestora, existența omenirii, în timpul când aceasta nu se mai hrănește cu mere pădurețe din codri, ci cu produsele industriei, nu mai este posibilă. De aici necesitatea de a da acestei clase posibilitatea să lucreze.

Obosit, îngreunat de sarcina bătrâneții, de pe culmea dispariției sale, vechiul an 1924 își mai aruncă odată privirile obosite peste plaiurile pe cari se pregătește a le părăsi.

Un val de speranțe și iluzii spulberate se mai îndreaptă după bătrânul trecător, făcându-i semn și strigându-i par'că : „stai, nu pleca încă, nu te-ai achitat pedepșin de datorie” ! Dar, ... e prea târziu ! Apusul se apropie cu pași repezi și'n urmă-i : *deceptiile* se sporesc.

Înimi sbuciuante, speranțe nimicite, iluzii reduse la cruda realitate se lovesc brusc de neperitorul adevăr ; „*Totul este trecător, totul este deșertăciune*”.

Un an în plus pe altarul suferințelor mult-încercatei omeniri și nimic mai mult. Un an în plus pe cumpăna vieții, care balansează acum mai greu spre nemilosul sfârșit, în dosul cărui, credința ne'nvață că, se află fericirea vecinică, neperitoare, ca o remunerație a sbuciumărilor vieții pământești.

Dar, nu ! ... Viața voește să fie triumfătoare, nu se lasă învinsă ușor. Farmecul pentru a trăi, deschide noi perspective pentru viitor, desemnând cărările unei vieți mai fericite.

Al. Mănciulescu.

1924—1925.

Cu onoare aducem la cunoștința Onoratului Public din Deva și jur, că dela 20 Dec.

am preluat cafeneaua și restaurantul „CASINA” DIN DEVA

Asigurăm On. Public despre bucătărie bună, băuturi de prima calitate, precum și serviciu prompt. În toată seara conțertează Otvos. Rugăm sprijinul On. P. : POPESCU ȘI DEUTSCH.

La răsărit, departe, în zări nebuloase, o nouă rază palidă s'arată, care devine din ce în ce tot mai strălucitoare, este noul an 1925.

Alte speranțe, alte iluzii s'aprend în inimi ș'un murmur general străbate globul pământesc: „*va fi mai bine!*” Un nou salut dela om la om, dela popor la popor sboară de pe buzele tuturor; „*An nou fericit!*”

Cât de mult grăitoare sunt aceste cuvinte. Dar, pentru-ca ele să-și aibe rostul lor adevărat, să cere ca să ne facem bilanțul anului trecut, la începutul căruia tot cu aceste cuvinte ne salutăm, și să căutăm întrucât am contribuit fiecare la înfăptuirea fericirii noastre individuale și generale. Să ne arătăm cu curaj, nouă înșine, deficitul sau profitul bilanțului vieții anului ce ne părăsește, pentruca să știm, cum să ne întocmim preliminarul vieții pentru anul viitor.

Și numai dacă acest nou preliminar se va baza întrutoate pe doctrina Mântuitorului: „*Muncă cinstită, desinteresată, bazată pe iubire*” și liberă de egoismul *eului*, distrugător al concepțiilor umanitare și morale, — salutul nostru frumos, dela începutul anului, se va transforma și'n realitate într'un adevărat: „*An nou fericit!*”

I. Sântimbrean.

Gospodărie, care compromite.

Deodată cu apropierea iernii și în tot decursul ei grija cea mai de căpetenie, atât a particularilor cât și a instituțiilor este combustibilul.

De aceia, cine poate se îngrijește din bună vreme știind sigur că „iarna n'o mănâncă lupii”. Când s'a vândut pădurea orașului așa precum s'a vândut, adică dându-se unui consorțiu în exploatare, pentru o anumită cotă procentuală de lemne, care le-a primit orașul, cei naivi credeau, că această tranșacțiune s'a făcut astfel pentru-ca orașul să poată veni în ajutorul instituțiilor și particularilor nevo-

iași, dându-le lor aceste lemne în prețul de cost, adică în preț de en gros, cu eschiderea ori cărei mijlociri.

Lemnele au fost vândute pentru-ca chiar și instituțiile să le cumpere apoi pipărate dela negustori.

Dar în privința lemnului este o situație și mai gravă, cu statul.

În anii trecuți se împărțeau lemne din pădurile statului de către Ocolul Silvic.

Erau lemne bune și cu preț mai convenabil ca în comerț. Din aceste lemne se mai împărțea aici coala și câte un funcționar, care stătea bine cu șeful. Bani trebuiau depuși înainte la perceptorat ca pe urmă să-ți vină lemnele.

Dar veneau.

În anul acesta însă ce s'a întâmplat. Unele dintre oficii au depus întregă cota pentru combustibil la caseria statului (amintesc numai școala secundară de fete, care a plătit pentru 7 vagoane) pentru-ca nici până acum să nu poată primi nici o aschie și doar suntem la Anul nou.

Cum s'a putut totuși evita închiderea școlii din cauza lipsei lemnului numai, Direcțiunea ei știe, care a alergat dela Pilat la Caiafa, spunându-se ba că nu sunt vagoane pentru stat, căci n'are cine îndeplini „formele”, ba că s'a stricat trenul industrial. Din câteva locuri s'a împrumutat școala, dar acum i-a ajuns cuțitul la os, căci n'are de unde se mai împrumuta, din cauză că și celelalte școli, cea de ucenici, cea normală etc. încă sunt în aceeași situație.

Din a cui vină dăinuște această stare de lucruri, nu știm, dar atâta putem preciza că prin astfel se subminează autorita-

tea statului și în consecință și siguranța lui, mai mult ca prin orice propagandă externă. Aceasta este evident. Noi ne facem datoria de-a înregistra aceste stări care ne umple sufletul de amărăciune, căci ne vedem umiliți în fața streinilor, dar fără nădejdea că un articol dintr'un ziar de provincie ar fi remediu suficient pentru congrenceroade la temelia organizației noastre.

SĂPUNUL
de toaletă
ELIDA
are renume
mondial

— În Valea-Jiului s'a descoperit un mare complot comunist. Organizația era menajată cu bani primiți din străinătate. Românii, deschidivă mintea și nu vă lăsați ademiniți de banii lui Juda, care vrea să vă cumpere sufletele pentru interese străine și daunătoare țării noastre.

— Vrei să nu încărunești? Folosește vestitul. Regulator de păr „CARBORIN” care după scurtă folosință îți redă părului culoarea originală. Una sticla 25 lei. Prepară: Farmacia lui Aladár Erős Deva.

42 9 10

Tudor Dragomir.

(Continuare.)

Din curtea noastră de la Rușii Vladicai sat așezat la hotarul ținuturilor Bacăului cu al Romanului și al Vasluiului, nu s'a ales nimic.

Fetele din familia noastră s'au măritat și s'au dus pe la casele lor. Noi cei doi băieți învățând ceva carte, am intrat în dregătoriile țării, care după 1821 începuse a-și avea rosturile ei, scăpând de jigodiile fanariote, așa că nici unul dintre noi nu a rămas pe lângă casa părintească.

Fie care și-a vândut partea lui de pământ, iar curtea s'a dărâmat cu timpul.

Cel puțin când după vreo cinci ani ne-am adunat noi toți frații odată la mormintele părinților, n'am mai găsit din casa bătrânească de cât niște ziduri pe jumătate dărâmate și odăile pline de grămezi de moluz dărâmat de pe pereți.

Într'o singură odă din spre grădină, locuia o țărâncuță, care speria, de sosirea noastră veni să-și ceară ertare că se așezase acolo fără să întrebe pe cineva, căci nimeni nu știuse să-i spună unde se găsească boerii.

Era o fată sau femeie între 25—30 ani, bine

legată, mai voinică chiar de cât un flăcău, cu trăsături comune tuturor țărâncelor, dar cu pe-lița fină și mâinile curate și mici, de unde ușor se putea vedea că nu muncește la câmp.

Avea însă niște ochi a căror privire te pătrundea parcă până în cele mai intime ascunzături ale eului tău, cum nici până la dansa și nici de atunci nu am mai văzut. Aveam impresia că față cu această faptură, vorba nu ar putea ascunde cugetarea, căci ar fi fost în zadar. Ți-ar fi privit drept în suflet și ar fi descoperit cele mai tainice sentimente, cu privirea aceea care avea întrânsa ceva din privirile unui vultur care țintindu-și prada, o hipnotizează, paralizându-i ori ce fei de voință și făcând-o să-și piardă inițiativa de gândire și acțiune.

Privind-o, am avut intuiția exactă, că general pe un câmp de bătae, aceasă față ar fi comandat cu privirea numai, legiuni întregi, care sub fascinația ochilor ei, n'ar fi cărtit o iotă, chiar de ar fi știut că merg sigur la peire. Ca fiind cel mai mare între frați, mi s'a adresat la câteva zile, rugându-mă să-i vând ei casele cu grădina și curtea.

I-am spus că nu vândusem până acum acea

rămășiță din averea părintească, pentru că ne gândisem să facem acolo o bisericuță, la care să îngropăm părinții, de oare ce vechea biserică a satului, făcând din lemn, se dărâmasese și satul nu mai avea biserică. Am rămas însă foarte surprins, când mi-a spus că tocmai pentru asta vroise și ea să cumpere odată cu locul și ruinele caselor, pentru că materialul din ele ar fi putut servi la construirea bisericii.

O țărâncă și încă tânără, care trăiește singură în ruinele acestea, unde chiar bărbați în toată firea nu ar fi intrat bucuroși după inserate și care pe deasupra mai are și cuprinderea necesară să facă o biserică, este ceva care ese din cadrul lucrurilor obișnuite și un moment am socotit vorbele ei ca fără rost și am bănuit că am în față o ființă cu balamalele judecăței șubrezite.

De aceia am schimbat brusc șirul vorbei și am început să o întreb de multe de toate, spre a mă convinge despre judecata ei și nu mare mi-a fost surprinderea să constat, nu numai că era în toate mințile, dar că în răspunsurile date, avea scilipiri de inteligență atât de spontane, cum nu eram obișnuit să observ nici chiar la oameni cultivați.

(Va urma.)

Costume elegante
pentru domni,

raglance și palto-
ane pentru iarnă

pregătește după măsură, cu pre-
turi moderate Firma de croitorie

MINORITS,

Deva, Piața Unirii. Telefon No. 49.

Mare asortiment de stofe

engleze, cehoslovace și interne

PROSIT 1925!

Moș anul vechiu se duce,
El trece'n vecinicie.
Își spune a-sa urare,
Cela, ce va să vie.

Din moși strămoși e uzul,
Și-i obiceiul străbun,
Ca să dorești acuma,
La toți, ce crezi că-i bun.

La Roma î-l făcură
Să fie anul sfânt,
Deci sigur că aduce,
Pacea pe pământ.

Și pace ca să fie,
Numa'ntrun fel se poate,
Dacă el va aduce
La mici și mari, de toate.

Dar pentru-ca să știe,
Ce are de făcut,
Îi dăm rețeta noastră
Precum ne-am priceput.

Ion Panaitescu
Senator de n'a fi,
Să știți, că se dărămă
Școala de meserii.

Căci e măestru mare
Și are influință,
Când e vorba „de-ai noștri“
Depune stăruință.

Ear pentru el te'ndură,
De-i ai ceva de dat,
Și-l fă barăm pe-o lună,
Subsecretar de stat.

Pe Pompiliu Piso
Cela ce pașă-i zic,
Să-l faci vizir de-acuma,
Că destul a fost mic.

Și el doar nu-i apostol
Da să umble prin tină,
De-aceia fi cuminte,
Și dă-i o limuzină.

Pe Groza fă-l ministru
Ce cel cu portofoliu,
Căci de nu, aderenții
Se'nbracă toți în doliu.

Și fiind-că se pricepe
La comerț, îl pune.
Iar pe Vlad la finanțe,
Să de-a parale bune.

În loc de lei hârtie,
Ridice-al nost tezaur,
Copiii să se joace
Numai cu franci de aur.

Pe Dubleșiu îl ajută
Când vei fi'n bune toane,
Să-și poată vinde casa,
Cu patru milioane.

Pe Dimitriu mai scade-l,
Să poată călări,
Căci în curând, de sigur
El general va fi.

Lui Candra crește-i părul,
Să nu mai fie chel.
Și lasă-l subprefect, dar
Fă-l mai tinerel.

Pe Iustin Pop fă-l mare,
Precum e 'n elocvență,
Să-i zică toată lumea:
Se trăiți Escelență.

Ear pe Botean îl pune,
Vezi nu cumva să uiți,
În vre-o comisiune,
Că are copii mulți.

Cu directorul Sporea
Poți face ce vei ști,
Că lui puțin îi pasă,
El ne-având copii.

Lui Herbay, primarul,
Pentru canalizare
Impozitul pe fronturi,
Să-l crești, să-l faci mai mare.

Pe Doctor Moț învață-l,
C'abea poate trăi,
Cum să mai deschidă
Un front de prăvălii.

Pe Roncea fă-l mai ager,
Precum era mai ieri,
Să poată să se facă,
Vătaf de călușeri.

La școala cea de fete
Cu pețitori să vii,
Dar nu numai cu unul,
C'acolo trebuie tri.

Și pe Al. Mănciulescu
Să ni-l faci, dar leit,
Coșcogea vrui inspector,
De pela pescărit.

Lui Muntean și lui Duma,
Stola să le-o ridici,
Și congrua ș' ecleejia,
Că toate sunt prea mici.

Pe Popa Pătru ajută-l,
Specula s'o doboare,
Să calce concurența
Cu „Dacia“ în picioare.

La cei de pe la gară,
Să nu le dai parale,
Dar lasă-i ca să-și facă,
Venite laterale.

Lui Rădulescu cela
Ce-i șef de siguranță,
Să se repauzeze,
Te rog să-i dai vacanță.

Să-l treci apoi îndată
La subinspectorat,
Și locul său lui Oprea
Dă-l necondiționat.

Lui Rotea și lui Mihui,
Care porci 'ngrășară,
Au câștigat parale,
Tot porci să le-aduci iară.

Lui Toader Oroveanul
Dăi munți și dăi câmpii,
Căci are și el bietul
O droaie de copii.

Pe-Olar, tu știi, aicea
Că avem doi la fel,
Să-l treci pe unu'ndată
La curtea de apel.

Și-n locul lui ne adă,
De crezi că-i priposeală,
Numai decât pe altul:
Munteanu ori Spoială.

Vulpescu? Nu se poate,
Că s'a căsătorit
Nu de mult, ș'acuma
Va fi obosit.

Lui să-i aduci însă,
Precum e obiceiul,
Păpușă la nevastă,
Și la a lui Ciceiu.

La poștă lui Ionescu
Tu să-i trimiți mandate
Câte trec pe la dânsul,
Ori barăm jumătate.

Lui doctor, tata Robu,
Poți să i dai îndată,
Un ginere, săi placă
Și lui, dar și la fată.

Pe învățători frate,
Trece-i la normală,
Ori să le dai leafă,
De zonă culturală.

Pe V. Pocol îl pune,
Cred că e momentul,
La „Mica“ să-i facă,
Pentru stat testamentul.

Și pe Câmpean 'l-ajută,
Căci 'mi-e mai mare frica,
De nu-și plătește casa,
El pleacă'n America.

Mitică Marinescu?
E membru din consiliu,
Lui să-i trimiți procese'n,
Viol de domiciliu.

Pe Albescu'nvață-l,
Cu vre-o pomadă nouă,
Ca Woronow să facă,
Din vechi proaspete ouă.

Lui Pulca o pereche
De ghețe franțuzești,
Adă-i, ca să le poarte
Cu haine țărănești.

Ș'apoi pentru Vladone,
Tu să ne'uduci iubite,
Opt duzini de manșete
Și gulere scrobite.

Lui Ignaton, măestrul,
Cela ce merge drept,
Să-i dai să poarte'ntruna
Buchet de flori în piept.

Dă-i și lui Georgescu
De noroc momente,
Ca să poată și el,
Prinde vr'un Terente.

Pe Malas îl ajută
Să afle un faraon,
La Sarmiseghetuza
Înc'un Tutank-Amon.

Lui Tătar dă-i colecte,
Ca să ridice-un turn,
Barăm cât cetatea,
Că are-un clopot bun.

Lui Olar la finanțe
Contravenții o mie,
Lui Pop Mihaiu de memphis,
Dăi barăm o cutie.

Lui Solomon și Ghinea:
Le dă salar mai mare,
De cumva nu se poate,
Ore suplimentare.

Învață-i cum să facă
Din apă vin, să știe,
Pe Crișan, Feri băcsi
Și pe Ion Ilie.

ORIGINALUL
Săpunul Schicht Marca „CERB“
păstrează prețioasele Dv. rufe.

S'ajung' administrator
Fie și peste un an,
Pe Marcu Pop mai crește-l,
Să fie cât Velțian.

Precum și mister Piso
Are ceva de-a cere,
Să-i plasezi îndată
Un vagon de mere.

Eară lui Avram Titus
Adă-i o carte nouă,
Dar nu cu file multe,
Numai treizeci și două.

Să'nsoari pe Liviu Groza,
Pe Pompi și Văidean,
Și să-l împaci cu socrul
Pe Paramon Lupșanu.

Și celor nenumiți le
Mai doresc en-block,
Multă sănătate
Și'nvărteli cu noroc.

Nu uita nici de mine,
Te rog și eu acum,
Să-mi înmulțești talentul
Și să-mi scazi din vâlm.

(M.)

LOCALE.

Revelionul se va serba de către toată societatea indiferent de naționalitate la Crucea-Albă D-nul Prefect a și lansat invitațiile în acest scop.

La 8 Ianuarie se va inaugura deschiderea cursurilor școlii normale pentru conducătoare de grădini de copii.

Pe lângă comitetul orfelinatului urmând să se aleagă comitetul școlar al școlii propriu zise, toți cei binevoitori orfanelor în vederea instruirii cărora s'a creat acea școală, sunt rugați a lua parte la adunarea generală pentru alegerea acestui comitet, care va avea loc tot la 8 Ianuarie orele 10 a. m.

Orașul București ca și multe alte orașe mari, uude chirii, mâna de lucru, combustibilul și toate celelalte necesare fabricării pâinei sunt cu mult mai scumpe ca' la noi, a maximat kgr. de pâine la aproape jumătate din prețul maximal stabilit la noi.

Oare de ce?

Orașul Cernăuți a avut de Crăciun peste proaspăt cu 20 lei kilogramul. Nu s'ar putea oare ca Deva, care are atâtea bănci și mai ales o Cooperativă a cărei înființare a avut ca scop principal ușurarea traiului celor nevoiași să aibă și ea măcar din an în Paște câte o asemenea înlesnire?

Vineri seara, a doua zi de Crăciun, publicul care aștepta să asiste la reprezentația cinematografică, a fost ținut mai bine de o jumătate de oră afară, înaintea teatrului, din cauza, că uzina electrică a descopciat curentul dela sala teatrală. Nu știm cauza acestei proceduri, dar vedem, că de un timp încoaci, întreprinderile românești din oraș sunt luate de-abinele preste picior. După Degan, Grigorescu, după Grigorescu, Săcărean s. a. m. d. Oare cine are interes să pună astfel bețe'n roate?

— *In atențiunea Dlor Invățători!*
Avem onoare a Vă face cunoscut, că la cererea mai multor Domni invățători, am tipărit registru chitanțier pentru comitetele școlare. Registrul se poate procura la librăria Laufer din Deva.

Tipografia V. LAUFER instalată cu motor electric, Deva.

Economice.

Interesându-ne la Banca Economic soc. acț. din Deva, asupra modului economizării de capital prin mici depuneri săptămânale, am primit informația, că acest ram de întreprindere financiară și de-o mare însemnătate socială, pe care la întrodus susnumitul institut, pentru a ține vie închinarea spre economizare, a și produs deja mare interes în rândurile publicului.

Se vede că publicul a ajuns deja la ideea, că nu este bine să-și cheltuiască tot câștigul, ci e bine, ca o bună parte a aceluia să și-o pună la adăpost, prin economizare, parte pentru vre-o eventuală lovitură a sorții, iar parte pentru a-și ameliora starea materială.

Cel mai potrivit mod de-o economiza un capital oarecare, este sistemul depunerilor săptămânale de Lei 20, 40, 100 etc., economizate cu ușurință, după cinci ani se sporesc la sume de 6500. 13000, 32000 etc.

Se pot face depuneri de cotizații și pe 4 sau mai multe săptămâni de-odată.

Este speranță, că prin acest sistem de economizarea, dacă va succeda să fie făcut plăcut de toate părțile publicului, închinarea spre economizare, care durere, la publicul nostru încă nu este destul de dezvoltată, va putea fi trezită și, menținută în permanență, se va intensifica.

97 2-2

INFORMAȚIUNI.

— *Tuturor colaboratorilor, abonaților și cetitorilor noștri le dorim „An nou fericit”*

— *Rugăm cu insistență pe On. abonații ai gazetei, ca întrucât sunt în restanță cu costul abonamentului, să binevoiască a-l achita cât mai curând posibil, având de suportat speșemari cu scoaterea gazetei. Banii sunt a se trimite la adresa, Administrației.*

— *Aviz.* Conform Regulamentului comitetul școlar al liceului „Decebal” din Deva cu onoare invită pe st. părinți, gazde, tutore foști elevi ai școlii, precum și pe toți cei ce se interesează de liceu, la adunarea generală ce se va ține în 18 Ianuarie 1925 ora 11 a. m. în sala profesorală a liceului, cu următoarea ordine de zi: 1.) Dare de seamă asupra activității comitetului. 2.) Aprobarea și verificarea contului de gestiune pe timpul 1 Sept.—31 Dec. 1924. 3.) Discutarea proiectului de buget pentru anul 1925. 4.) Propuneri. După adunare va ține corpul didactic cu părinții o consfăuire asupra chestiunilor de natură educativă și morală. *Președinția.* 1-2

— *La școala normală de conducătoare se caută 2 pedagoage plătite cu 800 lei lunar și internat, persoane energice și cu școală; un portar bun, o bucă areasă, o spălătoare să și două femei pentru curățenia claselor' cu începerea dela 1 Ianuarie a se adresa la orfelinat, Deva Str. Principele Carol 59.*

— *Aviz.* Pentru semnarea zilelor de solvire pe lux și cifra afacerii pe luna Decembrie 1924. Ianuarie 8 A, B C, D, E, Ianuarie 9. F, G, H, I, Ianuarie 10. K, L, Ianuarie 12. M, N, O, Ianuarie 13. P, R, S, Ianuarie 14. T, U, V, Z.

— *În atențiunea stuparilor.* Au apăru în Alba Julia revista „Stupăruții” Această revista foarte folositoare pentru prosperarea și dezvoltarea apiculturii, apare sub îngrijirea dlor Joau Lupau și Nic. Voinea, ambii supari diplomați și cu praxă îndelungată în ale stupăruții. Abonamentul pe un an L 50 R dăruia în Alba Julia (Cetate) Având în vedere, că această revistă are ca scop dăruia de sfaturi folositoare stupăruții, care este un izvor foarte bun de câștig pentru poporul dela sate mai ales, o recomandăm cu toată căldura tuturor celor ce se ocupă. Din revistă numai învăța poate oricare stupar (apicultor).

Giranți: I. Sântimbrean, I. Mihu, A. Mănciulescu.

Casă cu lumină electrică, grajdi, echipament economic, 15 jug. pământ și 4 jugăre pomărie
104 1-2

de vânzare. Adresa: la administrația acestui ziar.

Ministerul Muncii, Cooperățiunii și Asigurărilor Sociale
Casa Cercuală din Deva.

No. 2302—1924.

Publicațiune de vânzare.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 10 Ianuarie 1925 oara 11 a. m. va avea loc I. licitațiune, iar în ziua de 19 Ianuarie 1925 oara 11 a. m. a II. licitațiune în Comuna Vințul de jos prin care se va vinde averea mișcătoare aparținând debitorului Iuliu Vulcu prevăzute în procesul-verbal de sichestru No. 2302 și anume:

Obiectele: 6 Boi de rasa Roși Lei 60.000. Suma totală Lei 60.000.

Această vânzare se face în baza art. XLIV. din 1883, §§. 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73 și 74.

Condițiunile de licitație: a) La I-a licitație, toate obiectele a căror valoare nu întrece 1000 Lei, se vor vinde și subprețul de strigare (estimare), celelalte obiecte cu 3/4 a prețului.

b) La II-a licitație se vor vinde fără considerare și subprețul de strigare (estimare).

Dat Deva, la 23 Decembrie 1924.

103 1 1

Executor: Marginean.

In depozitul nostru se află următorii articli, cu prețuri moderate:

Tot soiul de becuri „Tunggram”, „Osram”. Articli pentru montări electrice, fier electric pentru călcat și vase pentru fiert. Lampe electrice pentru bușunar și baterii, carbid și lămpi pentru carbid. Articli pentru montarea clopoțelului electric și telefon. Unele pentru lacătuși și fierari. Articli pentru montare de apaducte. Toifelul de pile și sfredel. Armături pentru mașini. Toifelul de material pentru umplături. Țevii de gumă pentru apă și spirt. Părți întregitoare pentru mașini de cusut și gramafoane. Curele pentru transmisiuni. Uloiu și ușuoare pentru mașini cu vapori, motoară și transmisiuni. Întreprindem montări de electrică, telefon și clopoțel electric. Reparam mașini de cusut, mașini de scris, gramafoane etc. Întreprindem vulcanizări de galoși și șoșoni.

FRĂȚII BRECKNER, DEVA.

87 3 3

STAMPILE

DE ARAMĂ ȘI CAUCIUC, STAMPILE
DE CIARĂ, VIGNETE GRAVATE,
TABLIȚE DE EMAIL ȘI
STAMPILE DE OȚEL

primește spre executare
precisă și cu gust și
lîfrează în timpul
cel mai scurt

LIBRĂRIA ȘI TIPOGRAFIA

V. LAUFER, DEVA.

De vânzare

un contra-bass, un
cello și o brace.

Toate vechi și cu tonuri foarte plăcute.
Adresa la administrația ziarului.